

Alba Ventura, piano —Integral d'*Iberia* d'Albéniz

Palau Piano

Dimarts, 8 de juny de 2021

– 20 h

Sala de Concerts

Programa

Alba Ventura, piano

Isaac Albéniz (1860-1909)

Iberia

Cuaderno 1: Evocación

El Puerto

El Corpus Christi en Sevilla

Cuaderno 2: Rondeña

Almería

Triana

Cuaderno 3: El Albaicín

El Polo

Lavapiés

Cuaderno 4: Málaga

Jerez

Eritaña

Durada aproximada del concert: 80 minuts, sense pausa.

#clàssics #patrimonicatalà

Comentari

Isaac Albéniz va ser el nostre paisatgista musical. En un context estètic marcat pel modernisme arquitectònic, per l'impressionisme pictòric francès i pel customisme decimonònic encara en voga en la literatura i en el teatre, la seva música esdevenia l'expressió imprescindible de tot un temps que encara assaborim amb fruïció.

Trobem els primers indicis d'aquesta suite *Iberia* de “*doce nuevas impresiones*” –tal com la va subtitular– distribuïdes en quatre quaderns, el 1897 a París, en compondre “La Vega”. Però no va ser fins al 1905 que va abordar definitivament la idea de fer aquest gran mural harmònic sobre l'esperit ibèric més profund.

El primer quadern arrenca amb una paraula que defineix la intenció de tota l'obra: “Evocación”. Albéniz volia evocar alguns dels llocs més pintorescos del país, com el Puerto de Santa María, a Cadis, representat per “El Puerto”, que és una peça breu amb clares influències de la fantasia de Claude Debussy; o com “El Corpus Christi en Sevilla”, que és la peça més llarga d'aquest quadern i que exigeix un gran domini del piano pel seu teixit contrapuntístic atapeït i pels salts rítmics amb què es desenvolupa. Aquest primer quadern va ser estrenat a la Salle Pleyel de París el 9 de maig de 1906 per Blanche Selva, una pianista francesa molt reconeguda a l'època que va arribar a estrenar els quatre quaderns, des de llavors fins al 1908, any en què Albéniz conclou aquesta obra.

El segon quadern comença amb una dansa, la “Rondeña”, que va alternant dos ritmes, de 6/8 i de 3/4, com ho fa una petenera. Seguim contemplant el sud de la Península amb “Almería”, en la qual combina magistralment la melangia i l’alegria amb el joc rítmic i harmònic que li són propis. L’última, “Triana”, és de les més tocadetes i ens descriu aquest barri de Sevilla amb una seguidilla poètica i brillant. Va ser la primera a ser estrenada, en aquesta ocasió al Teatre Principal de Barcelona, de mans del pianista i estimat amic d’Albéniz, Joaquim Malats. Les altres dues peces d’aquest quadern les va tocar per primera vegada en públic Blanche Selva a Saint Jean de Luz l’11 de setembre de 1907.

El tercer quadern, dedicat a Malats, parteix d’“El Albaicín”, el conegut barri de Granada, i hi sentirem un *cante jondo* i el toc de la guitarra flamenca. Està considerada una de les obres mestres d’aquest compositor i destaca enmig de la suite. Després hi col·loca “El Polo”, que és un dels pals del *cante jondo* que Albéniz elabora amb ressonàncies de Maurice Ravel plenes de sensualitat. Finalment, ens porta fins a Madrid i el barri de “Lavapiés” amb un ritme d’havanera que fa un tractament sonor del piano imitant els organets de carrer que es tocaven sovint en aquesta ciutat. Tot i que aquest quadern va estar inspirat pel virtuosisme de Malats, seria una vegada més Blanche Selva qui l’estrenaria el 2 de gener de 1908 a París, a casa de la princesa de Polignac.

Albéniz culmina aquest recorregut per Espanya amb un quart i últim quadern, que primer situa a “Màlaga” amb una peça rítmicament molt enrevessada, plena de cants populars d’Andalusia. Continua amb “Jerez,” en la qual extreu el piano més líric amb el seu reconegut refinament. I l’obra conclou de manera molt espectacular amb “Eritaña”, amb un ritme trepidant de sevillana que posa a prova tota la ferocitat i el control d’una pianista altament dotada com és Alba Ventura. L’última estrena va ser el 9 de febrer de 1909 a la Societat Nacional de Música de París. Isaac Albéniz moriria pocs mesos després, el 18 de maig, a la localitat de Cambó-les-Bains, al sud atlàntic de França.

Mònica Pagès, *periodista musical*

Mecenes Protectors

Mecenes d'Honor

Mitjans Col·laboradors

Col·laboradors

Armand Basi – Bagués-Marsiera Joiers – Balot Restauració – Bankia – Cardoner Grup – Catalonia Hotels & Resorts – Coca-Cola – Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports – Col·legi Oficial d'Òptics
Optometristes de Catalunya – Deloitte – Eurofirms Group – Fundació Antigues Caixes Catalanes – BBVA – Fundació Caixa d'Enginyers – Fundació Castell de Peralada – Fundació Metalquímia – Helvetia Compañía
Suiza S.A. de Seguros y Reaseguros – La Fageda – Quadis – Saba Infraestructures, S.A. – Scasi Soluciones de Impresión S.L.

Amics Benefactors

Ascensores Jordà, S.A. – Fundació Antoni Serra Santamans – Inclos Interiorisme, S.L. – Teatre Romea – Veolia Serveis Catalunya S.A.U.

Membres Palau XXI

Mª Dolors i Francesc – Elvira Abril – Pere Armadàs Bosch – Rosamaria Artigas i Costajussà – Marta Barnes – professor Rafael I. Barraquer Compte – Mariona Carulla Font – Lluís Carulla Font – Carlos Clomer
Casellas – Isabel Esteve Cruella – Pere Grau Vacarissas – Maria José Lavin Guitart – Anna Saura Miarnau – Juan Manuel Soler Pujol – Daniela Turco – Joan Uriach Marsal

Biografia

© Ricardo Rios Visual Art

Alba Ventura, piano

Nascuda a Barcelona, va debutar com a solista als 13 anys amb l'Orquestra de Cadaqués i Sir Neville Marriner a Sant Sebastià i a l'Auditorio Nacional de Música de Madrid. Des d'aleshores la seva carrera com a solista internacional no ha parat de créixer amb invitacions de nombrosos auditoris, com el Wigmore Hall, Barbican i església de St. Martin in the Fields, Concertgebouw, Musikverein, Cité de la Musique i Sala Svetlanovski de Moscou, entre d'altres, a més de les principals sales espanyoles, així com de Bogotà i Nova Zelanda. Ha estat dirigida per personalitats com Antonini, Harth-Bedoya, Hogwood, Mas, Pons, Ros Marbà i Vasary, i ha col·laborat amb importants conjunts, com les orquestres Philharmonia i Hallé Orchestra, London Mozart Players, Filharmònica Nacional d'Hongria, Simfònica Nacional Txeca, les principals orquestres espanyoles i els quartets Brodsky, Takacs i Casals.

El 2014 es va presentar amb gran èxit a la Xina i als Estats Units, convidada per la Societat Chopin de Connecticut per a una gira de recitals i per oferir una *masterclass* a la Hartt School. Entre les distincions rebudes, cal destacar que va guanyar les audicions internacionals del Young Concert Artist Trust (YCAT), la concessió del Queen Elisabeth Rosebowl per part del príncep de Gal·les, la distinció com a Junior Fellow del Royal College of Music durant dos anys, la selecció del programa Rising Stars que promou l'European Concert Hall Organisation (ECHO) i el Premi Impulsa de la Fundació Príncep de Girona.

El darrer projecte discogràfic d'Alba Ventura consisteix en l'enregistrament de la integral de les *Sonates per a piano* de Mozart, del qual els dos primers volums van veure la llum el mes de març passat amb gran acollida de públic i crítica. Ha dedicat treballs anteriors a Rakhmàninov i als *Études* (des de Czerny a Rautavaara).

Alba Ventura és professora titular al Conservatori Superior de Música del Liceu.

Palau
de la Música
Catalana
Temporada
2021-2022

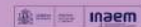

Consulta la programació
i reserva el teu abonament
a www.palaumusica.cat

Amb la col·laboració de:

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Celebrem la vida!

Sinfonies de Brahms amb
Daniel Harding

Gabetta, Accademia
Nazionale di Santa Cecilia
& Pappano

Joyce DiDonato

Yuja Wang

Orquestra Filharmònica
de La Scala & Chailly

L'enfance du Christ de Berlioz amb
John Eliot Gardiner

Diana Damrau
& Jonas Kaufmann

Radamisto de Händel amb
Philippe Jaroussky
& Il Pomo d'Oro

King Arthur i The fairy queen de Purcell amb
Vox Luminis

Leonidas Kavakos
& Orquestra Simfònica
de la Ràdio de Berlín

Philharmonia Orchestra
& Rouvali

També et pot interessar...

Palau Cambra

Gautier Capuçon, violoncel

—Homenatge a Pau Casals

Gautier Capuçon, violoncel

Frank Braley, piano

Claude Debussy: *Sonata*

Ludwig van Beethoven: *Sonata núm. 3, en La major, op. 69*

Robert Schumann: *Fantasiestücke, op. 73*

Gabriel Fauré: *Elégie, op. 24, “Après un Rêve”* (transcripció de Pau Casals)

Claude Saint-Saëns: “El cigne”, d’*El Carnaval dels animals*

Antonín Dvořák: “Boscós silents”, de *Dels boscos de Bohèmia, op. 68*

Niccolò Paganini: *Variacions sobre un tema de ‘Mosè in Egitto’ de Rossini*

Coorganitzat amb la Fundació Pau Casals

Dimarts, 15.06.21 – 20 h

Sala de Concerts

Preu: 35 euros

Amb el suport de:

ASSOCIACIÓ
ORFEO
CATALÀ

Ajuntament
de Barcelona
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

GOBIERNO
DE ESPAÑA

MINISTERIO
DE CULTURA
Y DEPORTE

inaem
INSTITUTO NACIONAL DE
ARTES ESCÉNICAS Y DE LA MUSICA

Membre de:

EUROPEAN
CONCERT HALL
ORGANISATION